

שלוש לויות וחתונה אחת

מעשה באדם אחד עשיר גדול ומקובל. והייתה לו בת אחת יפת תואר מאד וחסידה. ונשאת שלש פעמים לשלשה בני אדם, ובכל לילה ראשונה של נישואיה למחרת מוצאים בעלה מת. אמרה לא ימותו עוד בני אדם עלי, אשב אלמנה ועגונה עד אשר יראה המקום וירחם. ישבה ימים רבים.

והיה לאותו עשיר אח עני מאד במדינה אחרת והיו לו עשרה בנים. ובכל יום ויום הוא ובנו הגדול מביאין חבילי עצים מן היער ומוכרין אותן ומזה היו מתפרנסין הוא ואשתו ובניו. פעם אחת לא מכרו ולא היה להם מעות לקנות לחם ולא אכלו אותו היום. למחר הלכו ביער ונתעטף רוח האב. זלגו עיני הבן דמעות על עוניים ותלה עיניו למרום. הרהר הבן בלבו נטל רשות מאביו ומאמו והלך למדינת דודו. כשבא לביתו שמח שמחה גדולה דודו עליו וגם אשתו ובתו, ושאלו לו על אביו ועל אמו ועל הבנים. ישב עמו שבעה ימים.

לסוף שבעת ימים בא הבחור לדודו. אמר לו שאלה אחת אני שואל ממך אל תשיבני.

אמר לו דודו: אמור בני מה שתמצא.

אמר לו: השבע לי. וכן עשה.

אמר: זאת השאלה אשר אני שואל ממך שתתן לי בתך לאשה.

כששמע האיש בכה.

אמר לו: אל בני אל, כי בעוונותיי כך מדתה.

אמר לו: על מנת כך.

אמר לו: אם על עסקי ממוני אתה קופץ עליה אל תשאנה ואני אתן לך כסף וזהב הרבה, כי אתה בחור נאה וחכם, ובעצתי אל תסתכן.

אמר לו: כבר נשבעת על הדבר הזה.

ראה העשיר הדבר ונתרצה לו, ובא לבתו וספר לה את הדברים. כששמעה זאת בכתה וצעקה במר נפשה ותלתה עיניה למרום ואמרה: ריבון העולמים תהי ידך בי ואל ימותו כל אלו עלי.

מה עשה קדשה ועשה משתה וקרא לזקני העיר ועשה כילה וישב החתן בתוכה. ונזדמן לו זקן אחר והוא אליהו זכור לטוב. קראו בינו לבינו ואמר לו: בני, איעצך עצה נכונה, ואל תט מעצתי. כשתשב לסעוד יבוא אליך עני לבוש בגדים שחורים וקרועים וייגע, שערו מסמרים, עני שאין כמוהו בכל העולם. כשתראהו תקום ממושבך והושיבהו אצלך והאכילהו ושמש לפניו בכל כוחך וכבדהו, ואל תפל דבר מכל אשר דברתי לך, ותישאר לשלום ואני אלך לדרכי.

הלך לו הזקן ובא החתן למקומו. ישבו על המשתה. כשהתחילו לאכול בא אותו עני. כשראהו החתן עמד ממקומו ועשה לו כל מה שאמר לו הזקן.

לאחר המשתה אותו העני קרא לחתן. הביאו לחדר. אמר לו: בני, אני שלוחו של מקום, ובאתי הנה לקחת את נפשך.

אמר לו: אדוני, תן לי זמן, שנה אחת או חצי שנה.

אמר לו: לא אעשה.

אמר לו: אם כן תן לי שלשים יום או שבעה ימי המשתה.

אמר לו: לא אתן לך אפילו יום אחד, כי כבר הגיע עתך.

אמר לו: בבקשה ממך המתן לי עד שאלך ואקח רשות מאשתי.

אמר לו: לדבר הזה אשא פניך, ולך בוא מהרה.

הלך לחדר והיא יושבת יחידה ובוכה ומתפללת לקונה. קרא הבחור אליה ובאת לפתוח לו, החזיקה בו ונשקה לו. אמרה לו: אחי, למה באת?

אמר לה: ליטול רשות ממך כי בא עתי ללכת בדרך כל הארץ, כי המלאך בא והגיד לי שבא לבקש את נפשי.

אמרה לו: לא תלך, אלא תשב הנה ואני אלך לו ואדברה עמו.

הלכה ומצאה אותו. אמרה לו אתה המלאך שבאת לבקש נפש אישי?

אמר לה: הן.

אמרה לו: לא ימות עתה. כתוב בתורה (דברים כד): "כי יקח איש אשה חדשה לא יצא בצבא ולא יעבור עליו לכל דבר. נקי יהיה לביתו שנה אחת ושמח את אשתו אשר לקח". והקב"ה אמת ותורתו אמת, ואם תיקח את נפשו תעשה התורה פלסטר. אם תקבל דברי מוטב, ואם לאו תבוא עמי לבית דין הגדול. מיד גער הקב"ה במלאך והלך.

בלילה שכבו יחד החתן והכלה, ואבי הכלה ואמה בוכים בחדרם.

וכשהגיע לחצי הלילה קמו האיש והאשה להכין קבר לחתנם קודם שיעלה עמוד השחר.

כשקמו שמעו החתן והכלה משחקין ושמחים יחד. נכנסו לחדר לראות הדבר ראו ושמחו והודיעו הדבר לקהל והודו לה'.

(מדרש תנחומא, פרשת האזינו, ח')